

1) Respekt k rodinnému životu

Dne 8. října 2013 v 5:45 zatkla policie stěžovatelku a pana K., jejího partnera a biologického otce A. a Al., na adrese jejího bydliště pro podezření z účasti na obchodování s drogami. Tři děti stěžovatele byly v té době doma. Policie stěžovatelku převezla na policejní služebnu, kde setrvala nejméně čtyři hodiny. Poté byla propuštěna poté, co se zavázala, že neopustí určené místo. V tomto období byly stěžovatelčiny děti samy doma, protože stěžovatelova matka byla na návštěvě u příbuzných v jiném regionu. Dne 8. října 2013 policista vyslechl žadatele. Uvedla zejména, že s drogami začala v roce 2004. Původně užívala dva druhy psychofarmak, které si míchala do injekcí. S drogami přestala v roce 2010, než porodila své dvě nejmladší děti. Poté u ní došlo k recidivě a asi poslední měsíc brala heroin. Uvedla také, že pravidelně nechávala své známé brát drogy ve své kuchyni. V 10 hodin téhož dne, když byl stěžovatel doma, se dostavil policista pro záležitosti mladistvých (инспектор по делам несовершеннолетних). Sepsal protokol o tom, že stěžovatelka se dopustila správního deliktu, neboť neplnila řádně své rodičovské povinnosti ke svým třem nezletilým dětem a brala drogy. Vypracoval také tři další zprávy, v nichž uvedl, že děti byly ponechány bez dozoru. Později téhož dne byla l. převezena do dětského domova a A. a Al. byli převezeni do dětské nemocnice. Pravidelně navštěvovala A. a Al. v dětském domově alespoň jednou týdně.

Stěžovatelka si stěžovala, že byla zbavena své rodičovské autority v důsledku automatické aplikace článku 69 ruského zákona o rodině, ve kterém byla drogová závislost rodiče uvedena mezi důvody pro odebrání rodičovské autority. Opírala se o čl. 8 Úmluvy, jehož relevantní část zní:

„1. Každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života...

2. Orgán veřejné moci nesmí do výkonu tohoto práva zasahovat s výjimkou případů, kdy je to v souladu se zákonem a je to nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti nebo hospodářského blahobytu státu. země, k předcházení nepořádku nebo trestné činnosti, k ochraně zdraví nebo morálky nebo k ochraně práv a svobod druhých.“

2) Respekt k rodinnému životu

Žadatel je hluchoněmý. Ke komunikaci s ostatními lidmi používá znakový jazyk. Žalobce a A.N. ženatý 20. 8. 2005. A.N. trpí poruchou sluchu a nechal si nasadit sluchový implantát. Komunikuje jak ústně, tak znakovým jazykem. Syn (S.N.) žalobkyně a A.N. se narodil 10. prosince 2006. Trpí rovněž poruchou sluchu. V únoru 2007 se stěžovatel a jeho manželka rozešli. Dne 11. června 2007 A.N. podala žádost o rozvod. V průběhu rozvodového řízení vydal Krajský soud v Białystoku dne 19. července 2007 předběžné rozhodnutí o styku stěžovatele se synem. Podle tohoto rozhodnutí mohl stěžovatel navštěvovat svého syna každé úterý a čtvrtek mezi 16:00. a 18 hodin a každou neděli mezi 14:00 hod. a 17 hodin v místě bydliště dítěte a bez přítomnosti jakýchkoli třetích osob. Soud nařídil znalcům z kanceláře Białystoku Poradenského centra pro rodinu (Rodzinny Ośrodek Diagnostyczno-Konsultacyjny „RODK“), aby vypracovali posudek na vhodnou formu a četnost kontaktu stěžovatele se synem. V průběhu rozhovoru s odborníky žadatel zdůraznil svůj závazek udržovat kontakt s dítětem, aniž by uvedl jakékoli podrobnosti. Znalci zjistili, že stěžovatel nenavštěvoval svého syna tak často, jak mu to umožňovalo mezitímní rozhodnutí ze dne 19. července 2007. K poslednímu kontaktu došlo dne 25. srpna 2007.

Znalci ve svém posudku ze dne 15. října 2007 zdůraznili, že citové vazby mezi matkou a dítětem byly silné a přirozené. Vazby mezi stěžovatelem a jeho synem však byly slabé a povrchní. S přihlédnutím k nutnosti zajistit správný vývoj dítěte by podle názoru odborníků měl být kontakt mezi žadatelem a dítětem čtyřikrát měsíčně a vždy by měl trvat dvě hodiny. Dne 15. listopadu 2007 vydal Krajský soud v Białystoku rozhodnutí o rozvodu, aniž by připisoval vinu za rozpad manželství. Ve svém rozsudku soud rovněž rozhodl, že rodičovskou autoritu by měli vykonávat oba rodiče a že dítě by mělo bydlet s matkou. Dále rozhodl, že stěžovatel má právo vídat se se svým synem vždy první tři pátky v měsíci od

16 hodin. do 18 hodin. a každou čtvrtou neděli v měsíci od 11 do 13 hodin. Kontakt by měl probíhat u matky v její diskrétní přítomnosti, ale bez přítomnosti třetích stran. Stěžovatelce bylo dále uloženo platit výživné na děti. Zdá se, že ani jedna ze stran se proti rozsudku, který následně nabyl právní moci dne 6. prosince 2007, neodvolal.

Stěžovatel namítal, že soudy zamítly jeho žádost o zvýšený styk se synem pouze z důvodu jeho zdravotního postižení. Zvážit.

3)

Žalobce je portugalský státní příslušník narozený v roce 1961. Žije v Queluz (Portugalsko). V roce 1983 se stěžovatel oženil s C.D.S. Dne 2. listopadu 1987 se jim narodila dcera M. Stěžovatel se oddělil od své manželky v dubnu 1990 a od té doby žije s mužem L.G.C. Po rozvodovém řízení zahájeném C.D.S. vydal 30. září 1993 lisabonský soud pro rodinné záležitosti (Tribunal de Família) rozsudek o rozvodu. Dne 7. února 1991 v průběhu rozvodového řízení stěžovatel podepsal smlouvu s C.D.S. o přiznání rodičovské zodpovědnosti (poder paternal) pro M. Za podmínek této smlouvy C.D.S. měl mít rodičovskou zodpovědnost a stěžovatel právo na kontakt. Žalobce však nemohl využít svého práva na kontakt, protože C.D.S. nedodržela dohodu. Dne 16. března 1992 stěžovatel požádal o vydání příkazu, kterým by mu byla svěřena rodičovská zodpovědnost za dítě. Tvrdil, že C.D.S. nedodržela podmínky smlouvy podepsané dne 7. února 1991, protože M. žila se svými prarodiči z matčiny strany. Stěžovatel uvedl, že se o své dítě dokáže lépe postarat. Ve svém památníku v odpovědi C.D.S. obviněný L.G.C. že dítě sexuálně zneužil.

Zvažte diskriminaci na základě sexuální orientace.